

[Viggo Starcke.]

det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre): Er han villig til at betale den pris for freden, for det er det afgørende?

Med hensyn til de underudviklede landes problem har Danmark jo planer og muligheder for at yde sit beskedne bidrag; men al teknisk hjælp, al humanitær hjælp, al finansiel hjælp til de underudviklede lande vil i det lange løb være forgæves, hvis man ikke løser det problem, som er årsagen til, at de er underudviklede, nemlig at det i alle disse lande er et ganske lille mindretal, der ejer al jorden og udbytter alle dem, der arbejder på den. Enhver tilførsel af teknisk hjælp og kapital vil få afgiften til at stige til fordel for dem, der ejer jorden.

Fra retsforbundets side mener vi, at det i den internationale situation af hensyn til fredeliggørelsen og afspændingen er meget vigtigt at fremme handelens frigørelse og åbne adgangen for alle nationer, sådan som det blev lovet os i The Atlantic Charter. Det er verdensmarkederne og råstofferne, det gælder.

I 1926 skrev en af retsforbundets grundlæggere, tidligere medlem af dette høje ting Carl Nicolai Starcke, følgende — jeg beder om tilladelse til et kort, afsluttende citat —:

„Den hvide races overlegenhed skyldes dens våbenmagt, dens maskiner og dens organisation. Den dag er ikke fjern, da de farvede racer vil have lært at bruge de hvides våben og maskiner. Ved deres tal vil de kunne styrte de hvides overherredømme.

Hvis erhvervslivet vedbliver at være en form for gensidigt røveri, vil følgerne ikke udeblive.“

Else Zeuthen: Jeg vil gerne sige til den forrige udenrigsminister, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har aldrig nogensinde beskyldt det ærede medlem for ikke at have et varmt hjerte og ikke at føle for de folkeslag, der var i nød. At der fra den forrige regerings side er stillet store beløb til rådighed til internationalt hjælpearbejde og til dem, der lider udenfor landets grænser, har jeg selv haft rig lejlighed til at erfare gennem det internationale arbejde, jeg har deltaget i.

Men det, som jeg på møder i Hillerød-kredsen har angrebet det ærede medlem for, det er, at der ved en række lejligheder i internationale organer er blevet taget en politisk stilling, som jeg ikke mener bidrog til at få de underudviklede lande, de koloniale landområder, til at forstå, hvor varmt det danske folk føler for dem, og hvor ivrige vi er for, at de også skal få den nationale selvstændighed, som vi selv er glade for, og som vi synes bør blive alle mennesker i verden til del.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremsætte nogle udtalelser, som ligger mig meget stærkt på sinde. Det er i anledning af den højtærede udenrigsministers udtalelse om, at der nu tales så meget om NATOs new look, men, sagde han — det er efter hukommelsen, jeg husker ikke helt nøjagtigt ordlyden — det ville han ikke komme nærmere ind på. Og det er jeg forsåvidt ked af, fordi den udvikling, som den højtærede minister her hentydede til, forekommer mig at være af den allerstørste betydning for NATO og dermed også for Danmark. Også venstres ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, var jo inde på disse problemer, såvel som mit eget partis ordfører, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), hvis udtalelse herom jeg fuldtud kan tilslutte mig.

Jeg vil ikke som den højtærede udenrigsminister sige, at det er NATO, der har fået et new look, i hvert tilfælde ikke i første omgang, men at det derimod er den amerikanske strategi, man i de sidste år har været ved at lægge om i en sådan grad, at det for mig at se må få den allerstørste betydning for hele Vestens forsvarssystem.

Det er selvfølgelig rigtigt, at hele situationen omkring dette problem endnu ikke er afklaret; ikke mindst er der stærk opposition fra militære leders side, men det træder dog tydeligt frem, at det, der kaldes Amerikas ny strategi, er Amerikas officielle politik, båret frem, som den er, af stærke og umiskendelige udtalelser fra præsident Eisenhower og udenrigsminister Foster Dulles. Den stærke diskussion, der har været om hele spørgsmålet i andre NATO-lande som f. eks. England og Frankrig, viser også, at man der tillægger spørgsmålet den allerstørste betydning, og jeg synes derfor, det